

8. vydání

únor 2026

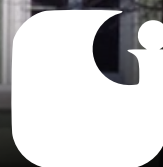
LISTY

Gymnázia Krnov

Rozhovor s vyučujícím
Petr Opršal

Článek
Školní rok přednášek

Rozhovor
**Investigativní novinařina,
Investigatívne centrum Jána Kuciaka**

Vzpomínka

Milí studenti, učitelé, čtenáři,

tyto řádky píšu dva dny poté, co nás zastihla smutná zpráva v podobě náhlého úmrtí našeho pana ředitele Mgr. Bc. Miroslava Indráka.

Dovolte mi úvodní stránku věnovat právě jemu. Následující řádky budou osobní, nikoli frázovitě, protože fráze, stejně jako chození okolo horké kaše Mirek neměl rád a já taky ne.

Zemřel člověk, kterému nikdo nevezme jednu věc: **Byl to srdcař** a těch je málo. Pro Mirka nebyla práce jen a pouze prací, do níž je nutné chodit, nějak si to oddělat a pak jít domů. **Mirek dával práci víc**, vynikajícím způsobem dokázal organizovat, byl přímý, někdy drsnější ve vyjadřování, někdy rozesmátý, jindy mrzutý, kdykoli jsem něco potřeboval, neodbyl mě, pomohl mi, nasměroval mě.

Poslední slovo, které mi napřímo řekl, bylo: „**Vypadni!**“

Byla to reakce na to, že jsem spěchal s manželkou do porodnice. Cit a empatie mu nechyběly, byť je projevil třeba tímto způsobem. Okamžitě mě pustil domů, o vše ostatní se společně s paní zástupkyní postarali, žádný problém.

Mirek posunul školu správným směrem. Za jeho působení se gymnázium stalo součástí programu Erasmus+, prostřednictvím něhož mohou studenti bezplatně vycestovat na studijní pobyty do zahraničí. Dále řídil náročnou rekonstrukci školy a poradil si i s povodněmi. Změnil pracovní atmosféru, nastolil jasné podmínky, proaktivně přistupoval ke vzdělávání pedagogů i studentů.

Moc jsem se s ním nebavil o tom, kolik včera prohrála Sparta, nebo kolik rajčat mu vyrostlo na chatě v Dívčím Hradě, prostě jsme řešili pracovní věci. **Cítil jsem, že je plně zainteresován v pracovním procesu. A to bylo inspirující.**

Jsem rád za to, že jsem pracoval pod jeho vedením.

Jakub Lukáš

V tomto vydání

04

IC Jána Kuciaka

O investigativní novinářině na Slovensku

07

Rozhovor s vyučujícím

Ptali jsme se pana Opršala

08

Školní rok plný přednášek

O událostech na naší škole

09

Rozhovor se studentkou FSS Brno

O fungování fakulty a studiu v Brně

10

Rozhovor s maturantkou

Otázky pro Livii Novákovou ze 4.A

11

O fungování parlamentu

Rozhovor se členkou školního parlamentu Elou Haščinovou

Slovo redakce

Milí čtenáři,

osmé číslo je poznamenáno smutnou událostí, o které jsme informovali na předchozí stránce.

Myslím si, nicméně, že by byl Mirek rád, že další číslo časopisu je na světě.

Pobavíme se v něm s dalším z našich vyučujících, vyzpovídáme maturantku a podíváme se tak trošku pod pokličku fungování školního parlamentu.

Rovněž se formou reportáží ohlédneme zpětně za některými akcemi, které proběhly na našem gymnáziu.

V neposlední řadě jsme se zeptali na fungování investigativní novinářiny na Slovensku, která zažívá náročné časy.

Za tým redakce:

Jakub Lukáš

O investigatívni novinárině na Slovensku

Ptali jsme se Tomáše Madleňáka, investigativního novináře z Investigativního centra Jána Kuciaka

Autor:

Eleni Elavsky – O7

Jak byste představil ICJK a jeho poslání člověku, který o něm slyší poprvé?

V skratke, Investigatívne centrum Jána Kuciaka vzniklo po tom, čo na Slovensku najatí vrahovia zavraždili Jána Kuciaka a jeho snúbenicu Martinu Kušnírovú. Ján bol investigatívny novinár, čo znamená, že písal o korupcii, zneužívaní verejných financií či daňových podvodoch, ktoré páchali ľudia blízki vládnucim stranám a preto im inak prechádzali. Ján okrem toho aj vyučoval žurnalistiku na univerzite a bol veľkým zástancom toho, aby novinári – obzvlášť investigatívni – spolupracovali naprieč redakciami aj krajinami. Organizovaný zločin je medzinárodný a preto musí byť medzinárodné aj jeho odhaľovanie. Navyše videl príklad toho, že sa to dá – spolupracoval aj s českou novinárkou Pavlou Holcovou z [investigace.cz](https://www.investigace.cz). Bohužiaľ, on sa toho už nedožil, no po jeho smrti slovenskí novinári založili ICJK. Poslaním nášho centra je teda v prvom rade pracovať na dokončení Janovej práce, pokračovaní v kauzách, ktoré začal rozkrývať on, a pokračovať rovnakým investigatívnym spôsobom na odhaľovaní ďalších. Ale aj pracovať na ochrane novinárov a novinárov pred útokmi, ktoré sa na Slovensku opäť stupňujú.

Co vás přivedlo k investigativní žurnalistice a právě k práci v ICJK?

Ja osobne som sa stal novinárom až v roku 2019, teda rok po vražde Jána a Marty. Doviedla ma k tomu práve situácia po vražde a rozhodnutie nenechať to len tak. Som presvedčený, že je nutné, že mafiáni a zločinci dostali jasný odkaz, že novinárov len tak neumlčia ani vraždou. Či už tým, že viacero ľudí – nielen ja – začali na investigatívne pracovať práve po vražde, aj tým, že tí ktorí už predtým na investigatívne pracovali, sa nevzdali. A nakoniec žiadna z Janových kauz neostala nevyzvedaná – ani vraždou teda nezastavili vydanie tých príbehov, na ktorých pracoval.

Jak dlouho trvá zpracování jedné velké investigativní kauzy? Máte nějakou konkrétní kauzu, kterou považujete za velmi důležitou?

Je to veľmi rôzne. Kým niektoré jednoduchšie a priamočiarejšie prípady sa dajú spracovať za pár dní, na iných pracujeme aj mesiace. V priemere mi príprava jedného článku trvá asi dva týždne.

Za najdôležitejšiu kauzu, na ktorej som pracoval, považujem takzvanú Kočnerovu knižnicu – ide o tzv. leak dát, to znamená, že neznámy zdroj poskytol tieto dáta novinárom. V tomto prípade ide o celý vyšetrovací spis k prípadu vraždy Jána Kuciaka a Marty Kušnírovej, vrátane všetkých digitálnych stôp. To znamená digitálne kópie všetkých mobilov a počítačov všetkých podozrivých. Obžalovaný je v tejto kauze slovenský zločinec Marian Kočner, ktorý desaťročia zbieral kompromitujúce materiály na vplyvných slovenských politikov a iných mocných ľudí. V Kočnerovej knižnici sme teda našli nielen dôkazy o tom, kto si objednal vraždu Jána Kuciaka, ale aj mnoho iných šokujúcich videí, nahrávok a dokumentov. Napríklad videá z kancelárie generálneho prokurátora, na ktorých sa smeje na korupcii s vtedajším ministrom Počiatkom, či nahrávky so sexuálnym podtónom medzi Kočnerovou volavkou Alenou Zsuzsovou a viacerými prokurátormi a politikmi.

Za zaujímavú kauzu, o ktorej som písal, považujem aj „pandemickú pomoc z Pezinka“. Išlo o to, že počas pandémie slovenský štát prispieval firmám na udržanie pracovných miest. Teda ak nevyhodili ľudí, štát im poslal peniaze. My sme našli skupinu firiem, ktorým štát spolu poslal vyše 20 miliónov eur napriek tomu, že to boli iba schránkové firmy, ktoré nikdy nič nerobili a nikdy žiadnych zamestnancov ani nemali.

Jak si ověřujete informace, abyste mohl s jistotou říct, že jsou správné?

Většinou sa spoliehame na tzv. otvorené zdroje. To sú rôzne obchodné registre, záznamy z účtovných závierok, výročné správy firiem. Takýchto registrov je v skutočnosti veľmi veľa a firmy v nich musia zverejňovať informácie. Ďalej sú to rôzne registre, v ktorých naopak informácie zverejňuje štát – údaje o verejných obstarávaníach, súťažiach, kaster, na Slovensku máme napríklad Centrálny register zmlúv, v ktorom musí byť zverejnená každá zmluva, ktorú ktorýkoľvek štátny úrad alebo aj obec uzavrie s akoukoľvek firmou. Ak sú informácie zverejnené v takýchto registroch, za ich správnosť zodpovedá teda samotná firma alebo štát, my sa na to už môžeme spoliehať. Ide potom o to, ako tieto informácie pospájať a nájsť v nich indície alebo dôkazy o tom, že sa stal nejaký podvod.

Co byste poradil mladým lidem, kteří se chtějí věnovat investigativní žurnalistice? Jaké vlastnosti by podle vás měl mít dobrý investigativní novinář?

Nebáť sa toho, nemyslieť si, že je to nejaká strašná veda, pretože všetko sa dá naučiť. Ako som už spomínal, ja sám som sa stal novinárom až v roku 2019, to som mal už 27 rokov. Takže ja som žurnalistiku ani neštudoval, ani dovtedy nerobil. Určite by som odporúčal vzdelávať sa – samozrejme že ideálna je žurnalistika, ale podľa mňa veľmi pomôže ak si ju človek buď skombinuje s niečím ďalším alebo dokonca vyštuduje aj niečo iné. V investigatívne sa veľmi zídne napríklad účtovníctvo, znalosti ekonomiky, politické vedy, ale aj IT – najmä práca s dátami, databázami, programovanie v Pythone, práca s AI toolmi...

Investigatívny novinár by sa mal podľa mňa v prvom rade nebáť a nemať z mocných prílišný rešpekt, a zároveň nemať príliš nafúknuté ego a byť schopný spolupracovať s kolegami. Pretože ten zločin, ktorý odkryvame, je často rôzny a komplikovaný a asi neexistuje jeden novinár alebo novinárka, ktorý by mal všetky tooly a znalosti na to aby vedeli odkryť každú kauzu a všetky jej zákutia. Avšak keď sa dá dokopy dobrý tím, v ktorom jeden je silnejší v OSINTE, druhá v databázach a IT, tretí napríklad v práve a štvrtý mal nejaký ten kurz účtovníctva, tak toho dosiahnu oveľa viac.

Setkal jste se při své práci s výhrůzkami nebo s jiným nebezpečím?

Bežne sa stretávam skôr s online hejtom, do offline prostredia to v mojom prípade našťastie zatiaľ nezasiahlo, no viem, že sa to bežne stáva mojim iným kolegom a bohužiaľ najmä kolegyniam. Okrem toho mi samozrejme párkrát prišli rôzne predžalobné výzvy, ale z tých nikdy nič nebolo – ale to preto, že pri písaní našich textov si dávame naozaj veľký pozor, vždy si robíme mimoriadne dôsledný factcheck, pri ktorom niektorý z mojich kolegov alebo kolegýň po mne prechádza text doslova vetu po vete a ku každému tvrdeniu si odomňa pýtajú presný zdroj. Takže aj keď by ma viacero ľudí určite veľmi rado žalovalo, zatiaľ sa nikdy nemali čoho chytiť. Potom mi to ale príde veľmi vtipné, keď mi na Facebooku alebo TikToku vypisujú z anonymných profilov ľudia, že si vymýšľam a cítujú pri tom informácie z rôznych dezinfowebov, kde teda takýto factcheck určite nerobia a informácie si neraz doslova vymýšľajú.

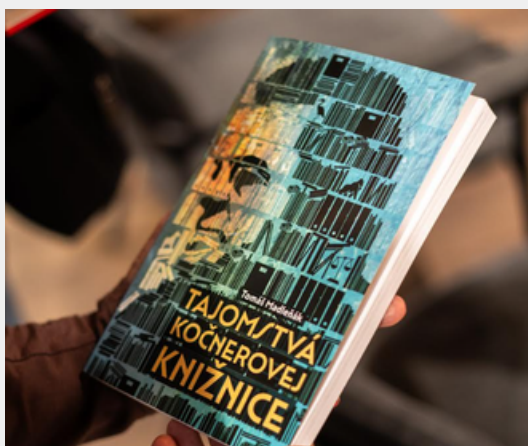
Má podle vás investigativní žurnalistika na Slovensku dostatečný vliv na změny ve společnosti?

Nebudem klamať a poviem na rovinu, že by som bol rád, keby mala väčší. Bohužiaľ, ľudia si často robia názory nie podľa toho, čo ukazujú dáta a dôkladne vyskúmané zistenia investigatívnych novinárov. Radšej uveria tomu, čo sa im hodí. Tomu, čo podporuje tie názory, ktoré už majú. A tomu, čo podporuje tvrdenia ich obľúbeného politika. Aj ak sú to úplné nezmysly na dezinfoweboch alebo sociálnych sieťach, vymyslené táraniny, AI vygenerované fejkky a deepfejkky. Zmeniť názor na základe tvrdých dát a overených informácií je totiž ťažšie, než rozhodnúť sa veriť úplným blodom. A tak si ľudia vyberajú veriť blodom.

Aby som to však neuzatváral zbytočne depresívne, existuje z toho aj cesta von. Kľúčové je, ako sa k tomuto postaví nové generácie, ktoré vyrastajú spolu s internetom a všetkým, čo prináša. Ktoré by už mali rozumieť tomu, aké ľahké je na internet zavesiť vymyslenú hlúposť a že nie všetkému sa dá veriť.

Tomášovi moc děkujeme za jeho obsáhlé odpovědi a přejeme pevné nervy, hodně štěstí a úspěchů v jeho náročné profesi.

Jakub Lukáš

Investigatívne
centrum
Jána Kuciaka

Rozhovor s vyučujícím

Ptali jsme se pana učitele Opršala

Autor:

Richard Vojtek – 07

Jakou radu byste dal začínajícím učitelům, kterou byste Vy ocenil, když jste začínal učit?

Každý začínající učitel by měl mít možnost profesně vyrůstat vedle zkušených kolegů a vzít si od každého schopného pedagoga jen ta pozitiva, která by mu pomohla postupně si vytvořit svůj osobní a efektivní styl pedagogické činnosti. Na školu Gymnázium Krnov jsem nastoupil v roce 1994 a měl jsem to štěstí, že jsem mohl pedagogicky růst vedle mnoha výborných kantorů.

Jaká byla největší změna ve Vaší profesi, kterou jste za svou kariéru zaznamenal?

Jednoznačně snižování nároků na kvantitu (a tak trochu i kvalitu) vědomostí žáků (nejen na naší škole, ale i na ZŠ, většiny středních škol a u některých vysokých škol).

Proč jste se chtěl stát učitelem a co Vás na této profesi nejvíce baví?

Stát se učitelem jsem neměl v plánu, neboť od mala jsem chtěl být strojvedoucí (jako byl můj děda, můj otec, můj bratr). Ale ze zdravotního důvodu jsem se nemohl vydat za tímto snem. Jako náhradu jsem zvolil v roce 1978 studium Střední průmyslové školy chemické v Ostravě (předmět chemie mi na 3. ZDŠ Krnov nedělal problém). Po ukončení studia na SPŠCh Ostrava v roce 1982 jsem přemýšlel co dál. V chemickém provozu jsem nechtěl pracovat, neboť v té době byl chemický průmysl velmi „špinavý“. A jelikož jsem měl zkušenosti v práci s dětmi coby praktikant a od 18 let vedoucí oddílů na pionýrských táborech, zvolil jsem studium učitelství M-Ch na PŘF UP v Olomouci.

Lidově se říká, že mladší generace je „hloupější“ a „línější“. Vy jste odučil již mnoho generací, souhlasíte s tímto výrokem, proč ano, proč ne?

S výrokem, že mladší generace je „hloupější“ a „línější“, nesouhlasím!!! Současná generace žáků je jen méně kvalitně připravena ze ZŠ (vizte odpověď – bod 2). A u mnohých žáků je možné pozorovat pohodlnost vlivem jejich rodiny (doma mají minimální povinnosti, nemusí se o nic starat, nemusí nic zařizovat apod.).

Je zvláštní učit děti svých bývalých žáků?

Je i není. Pro mne je to zpestření pedagogické činnosti (někdy si v duchu říkám, že by bylo zajímavé, kdyby žák věděl, jak jeho rodič studoval, co vyváděl atd.).

Vybral byste si znovu gymnázium jako školu, kde budete učit a proč? Nepřemýšlel jste někdy spíše o nějaké chemicko-matematické střední škole?

Nevím, možná ano, možná ne. Nepřemýšlel, neboť v našem městě není nějaký velký výběr středních škol.

Školní rok přednášek

O uplynulých událostech na naší škole

Autor:

Kryštof Vyleťal – 4.A

Dalo by se říct, že školní rok 2025/2026 se nese v duchu přednášek. Není ani u konce a naše gymnázium zažilo už tři různé přednáškové akce pro studující i veřejnost. Tematicky byly taky velmi široké.

První přednáškovou akcí byl Samet na Gymnáziu Krnov pořádaný Studentským parlamentem Gymnázia Krnov. Spřednáškami k tématu sametové revoluce a demokracie vystoupili v listopadu disidenti Miloš Vyleťal a Zdeněk Jeník, docent Ivo Cerman z Ústavu pro studium totalitních režimů nebo Petr Kantor z ČRDM.

I přes fakt, že Parlament musel Samet uspořádat za pár týdnů, tak se celotýdenní akce dle informací z formuláře zpětné vazby povedla. Kromě přednášek byl program doplněn i o výstavy či studentské akce v pátek.

Další přednáškovou akcí pro studující byl Den vysokých škol organizovaný paní učitelkou Bažovou. Zájemci z vyšších ročníků si mohli poslechnout zkušenosti vysokoškolských studentů ze široké škály oborů – od doktorů přes inženýry až po právníky.

Největší doposud uspořádanou akcí v tomto školním roce ale bezpochyby byla lednová Krnec. Na sedmém ročníku přednáškové noci se kromě týmu z minulého ročníku nově podíleli také členové SPGK. Na akci, která byla v přípravě už od září za podpory Bombusu a firmy STOMIL CZ s.r.o., vystoupilo napříč šesti přednáškami sedm přednášejících. Mezi hosty byl například poslanec Michal Ratiborský, kastelán Jaroslav Hrubý nebo ředitel Kofola Music Clubu Martin Hradečný.

Pomocí dobrovolného vstupného organizační tým vybral 6203 korun, které daroval na dětské oddělení Moravskoslezské nemocnice Krnov.

Rozhovor s Kateřinou Häuslovou z FSS Brno

O fungování fakulty i studiu na vysoké škole

Autoři:

Petr Hájek – 07

Sára Olejková – 07

V rámci Multimediálního dne, který pořádala Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně, jsme měli kromě různých workshopů také možnost si popovídat se současnou studentkou fakulty Bc. Kateřinou Häuslovou o žurnalistice, celkovém studiu na této univerzitě i o fakultním časopisu Atrium.

Jste spokojená s oborem, který jste si vybrala?

Ano, já jsem si zvolila žurnalistiku, protože jsem již od mala měla blízko k psaní, takže jsem i při studiu tíhla k psané žurnalistice. Nyní jsem editorkou fakultního časopisu a mám tuto práci velmi ráda.

Mohla byste nám více přiblížit váš časopis Atrium?

Časopis Atrium je oficiální médium Fakulty sociálních studií. Zaměřujeme se zejména na informování o tom, jak studium u nás vypadá, děláme rozhovory se zajímavými absolventy a píšeme o dění na fakultě.

Co to vlastně znamená, že se má člověk zajímat? Jakým způsobem to máme chápat?

Člověk v tom nemusí být nijak mimořádně aktivní třeba už při studiu střední školy, ale měl by například pravidelně číst zprávy, informace ze světa. Také by měl mít chuť bavit se se zajímavými lidmi, protože to je v žurnalistice velice podstatné a je to právě jedna z hlavních činností, kterou novinář dělá.

Jakým způsobem u vás probíhá přijímací řízení?

Já ho mám za sebou, již před pěti lety jsem byla přijata, ale pamatuji si, že jsem psala SCIO testy ze základů společenských věd a nebyly žádné praktické přijímačky. Kvanta lidí se pravidelně snaží dostat na naši katedru, takže by to ani nešlo vyhodnocovat.

Na co se může student těšit v rámci studia na Fakultě sociálních studií?

Určitě praktické předměty, které tady sice jsou součástí studia, ale mnohdy přesahují i do života toho studenta. Totiž většinou, když pracujete na nějakém úkolu, věnujete tomu svůj volný čas a pokud vás to baví, pak obětujete třeba i spánek.

Doporučila byste Brno jako univerzitní město?

Určitě ano, já jsem v Brně předtím, než jsem se sem vydala studovat, nikdy nebyla a teď se mi tu moc líbí. Taktéž si myslím, že zejména pro studenty žurnalistiky je to velmi zajímavé, jelikož často chodíme na tiskové konference, na soudy a věci, co se dějí v Brně, jsou tak specificky zajímavé.

„Ráda bych jenom dodala, že žurnalistika, konkrétně novinářina, je velmi zajímavá a taková barevná práce a myslím, že pokud má člověk opravdu zájem o dění kolem sebe a chce se třeba vzdělávat a dozvídat se nové informace, tak je to určitě směr, kterým bych doporučila se vydat. Zejména na naší katedře, na Fakultě sociálních studií, si myslím, že máme velmi kvalitní vyučující a následně velmi úspěšné absolventy,“ pověděla nám Kateřina na závěr našeho rozhovoru.

Rozhovor s maturantkou 2026

O studiu na našem gymnáziu a přípravách na maturitu

Autor:

Richard Vojtek – 07

Máš nějaké nezapomenutelné zážitky ze školních let?

Za čtyři roky na gymnáziu se toho stalo opravdu hodně, od seznamování s novými spolužáky na adaptáku, kde jsme se jako třída lépe poznali, přes lyžák, který proběhl s velmi netradičním ubytováním, ale můžu říct, že nás to jako třídu sblížilo. Nemohu zapomenout také na taneční a v neposlední řadě na Chorvatsko, kam jsme se všichni těšili už od prvních dnů na gymnáziu. Také nemohu opomenout spoustu zájezdů do zahraničí pořádaných naší školou.

Jak se připravuješ na maturitu? Máš nějaký osvědčený způsob učení?

Na maturitu jsem se do prvního pololetí připravovala primárně z volitelných seminářů a z hodin, kde nám jsou učitelé nápomocni, a pokud si nevíme sněžit rady, hned nám poradí. Od druhého pololetí je potřeba se začít připravovat více i doma. Můj osvědčený způsob je každý týden udělat alespoň něco, i kdyby to mělo být jenom podtrhnutí nadpisu.

Jaké jsou tvé plány po maturitě?

Po maturitě bych se chtěla naplno věnovat aktivitám, které mě baví a naplňují. Mezi ně patří například cestování, chtěla bych se podívat jak na sever, tak i na jih Evropy. Také mám v plánu připravit se na novou etapu života, která bude pokračovat studiem na vysoké škole.

Co ti bude ze školy nejvíce chybět?

Myslím, že to ukáže čas. Ale už teď si jsem jistá, že mi budou chybět moji spolužáci a skvělý kolektiv, který jsme si za těch pár let vybudovali.

Co bys vzkázala mladším studentům, kteří zde do školy budou ještě pár let docházet?

Nevzdávat se, i když to pokaždé nebude procházka růžovým sadem, protože mezi vším tím učením bude spousta skvělých dnů, které je důležité si naplno užít a vytvořit si tak co nejhezčí vzpomínky na gymnaziální léta.

Který předmět byl pro tebe tou největší výzvou – strašákem? A jak ses s ním vypořádala?

Rozhodně informatika. Na práci v Excelu a programování opravdu nikdy nezapomenu. Nějakým zázrakem jsem dva roky tohoto předmětu zvládla a teď už na něj mám jenom smíšené vzpomínky. Nejvíce mi pomohla podpora a výpomoc mých spolužáků.

Rozhovor s Elou Haščinovou

O fungování školního parlamentu

Autorka:

Barbora Řezáčová – O6

Do jakých projektů se parlament zapojuje a jaké jsou cíle do budoucna?

Školní parlament se zapojuje do různých aktivit, které mají za cíl zpestřit školní život a dát studentům možnost se do dění ve škole aktivně zapojit. Podílíme se na pořádání školních akcí, tematických pátečků, charitativních sbírek a dalších projektů, které spojují studenty napříč třídami. Aktuálně jsme připravovali akci Krnec. Přednáškovou noc, kde se studenti mohou nejen pobavit, ale také se dozvědět nové a zajímavé věci. Do budoucna bychom chtěli rozšířit nabídku akcí, více naslouchat studentům a postupně posilovat roli parlamentu tak, aby nebyl jen organizačním článkem, ale skutečným hlasem studentů ve škole.

Jak jsou vedené, kde a jak často se uskutečňují schůzky parlamentu?

Schůzky parlamentu jsou většinou vedené předsedou nebo za nepřítomnosti předsedy jsou vedeny prvním místopředsedou. Setkáváme se přímo ve škole, většinou v nějaké třídě, učebně. Schůze se konají pravidelně, například jednou za měsíc, případně častěji podle potřeby a plánovaných akcí.

Jak probíhá komunikace s vedením školy při prosazování návrhů?

Komunikace s vedením školy probíhá hlavně prostřednictvím zvolených zástupců parlamentu (předseda a dva místopředsedové). Návrhy se nejprve projednají v parlamentu a poté se předávají vedení školy, které je posoudí. Pokud je návrh reálný a přínosný, snaží se škola najít způsob, jak ho uskutečnit nebo alespoň částečně zpracovat.

Můžou i ostatní studenti, kteří nejsou součástí parlamentu, ovlivnit dění v něm?

Ano, i studenti, kteří nejsou přímo členy školního parlamentu, mají možnost ovlivnit jeho fungování. Mohou se přijít osobně vyjádřit na zasedání parlamentu, vyplnit anonymní dotazník nebo se na nás obrátit prostřednictvím zpráv na našem instagramovém účtu. Díky tomu má každý student možnost sdílet své nápady, připomínky nebo problémy, parlament tak může lépe zastupovat názory celé školy.

S jakou myšlenkou jsi kandidovala do školního parlamentu a jaké jsou tvé cíle, kterých bys chtěla na této škole dosáhnout?

Do školního parlamentu jsem kandidovala proto, že si nemyslím, že by škola měla fungovat jen stylem *nějak to je, a tak to prostě zůstane*. Spousta studentů má nápady nebo připomínky, ale často nemají chuť nebo prostor je řešit. Ráda bych, aby školní parlament nebyl jen formální záležitostí, ale skutečným místem, kde se řeší reálné věci, které studenty ve škole denně ovlivňují. Mým cílem je být slyšitelným hlasem studentů, zlepšit komunikaci mezi studenty a vedením školy a prosazovat změny, které dávají smysl, i když nejsou vždy úplně pohodlné.

Zdroje

Obrázky a fotografie:

- Titulní fotografie:

<https://www.gymnaziumkrnov.cz/>

- Fotografie Miroslava Indráka

<https://www.gymnaziumkrnov.cz/>

- Investigatívne centrum Jána Kuciaka

<https://icjk.sk/>

- Logo SPGK

https://www.instagram.com/p/DPyQcMkCsU2/?img_index=1

- Časopis je utvářen redakcí Gymnázia Krnov pod vedením Jakuba Lukáše prostřednictvím platformy Canva. ©Listy Gymnázia Krnov 2023
- Autor návrhu šablony je Kryštof Vyleťal. ©Kryštof Vyleťal 2024
- Veškeré obrázky a fotografie, které nejsou uvedeny ve zdrojích, byly pořízeny se souhlasem dotyčných osob s ohledem na Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 (GDPR).